

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1092/2016
29.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА, рођ.АА1 из ..., ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, сви из, чији је заједнички пуномоћник Ранка Пантовић, адвокат из ..., против туженог ЗЗ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ибрахим Танкосић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1176/14 од 30.03.2016. године, у седници одржаној 29.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1176/14 од 30.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 26/13 од 06.02.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да су они, иза смрти ИИ, бившег из села ... и ЈЈ из села ..., власници на непокретностима означеним као кп.бр.../... до .../..., уписане у КО ..., укупне површине 1,86,78 ха, и то тужиља АА са уделом од 12/30, тужиоци ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, са уделима од по 2/13, а тужиоци ЕЕ и ЖЖ са уделима од по 1/30 идеалних делова. Ставом другим изреке, одбијен је и тужбени захтев којим је тражено да се тужиљи АА, на име сукорисничких делова из става 1. изреке, исплати 23.534.280,00 динара, тужиоцима ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, по 3.922.380,00 динара, а тужиоцима ЕЕ и ЖЖ, по 1.961.190,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка од 649.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1176/14 од 30.03.2016. године, укинута је првостепена пресуда па је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да су они, иза смрти ИИ, бившег из села ... и ЈЈ из села ..., власници на непокретностима означеним као кп.бр.../... до .../..., уписане у КО ..., укупне површине 1,86,78 ха, и то тужиља АА са уделом од 12/30, тужиоци ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, са уделима од по 2/13, а тужиоци ЕЕ и ЖЖ са уделима од по 1/30 идеалних делова, па је одбијен и тужбени захтев којим су тражили да се

тужиљи АА, на име сукорисничких делова из става 1. изреке, исплати 23.534.280,00 динара, тужиоцима ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, по 3.922.380,00 динара, а тужиоцима ЕЕ и ЖЖ, по 1.961.190,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка од 649.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне применио које од одредаба ЗПП, па нема ни повреде из став 1. истог члана, на коју се ревизијом указује.

Према чињеничном стању, на коме је заснована побијана одлука, правни претходник тужилаца, сада пок. ИИ, преминуо је 1939. године и иза себе је оставио шест кћери: АА, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и ЈЈ, која је преминула 1943. године, без наследника. Заоставштину ИИ, чинила је парцела ..., пашњак I класе, уписана у ПЛ.бр. ..., КО ..., укупне површине 3,73,27 ха, која је од 1966. године уписана као друштвена својина. Иако су 1970. године једини законски наследници иза пок. ИИ биле АА, КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ, тужбу против општине ..., ради утврђења да су сувласнице наведене парцеле бр. ..., у идеалним деловима од по 1/3, по основу наслеђа иза смрти оца, ИИ, поднеле су само КК, ЛЛ и ММ. Пресудом Општинског суда у Новом Пазару П458/70 од 12.07.1971. године овако постављен њихов тужбени захтев је усвојен. Тужиле је у том поступку заступао овде тужени ЗЗ. АА, овде тужиле, и ЉЉ, чији су правни следбеници – деца и унуци, остали тужиоци у овој правној ствари, нису учествовале, односно нису биле странке у том судском поступку. ЗЗ је са КК, ЛЛ и ММ, закључио појединачне уговоре о купопродаји по 1/3 дела парцеле бр. ... и то са КК уговор од 01.10.1973. године, са ЛЛ уговор од 01.11.1973. године, а са ММ уговор од 13.11.1972. године, а правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Пазару П 940/73 од 18.02.1995. године, утврђено је да је ЗЗ, по основу куповине, власник парцела бр. ..., укупне површине 3,73,27 ха. Тужени се укњижио као власник ове парцеле, а након тога су од ове парцеле формиране нове працеле са ознакама од .../... до .../...

Тужиоци у овој правној ствари су АА, ћерка, а остали тужиоци – унуци и прауници пок ИИ, иза ћерке сада пок.ЉЉ, а тужбом траже да се утврди да су сувласници у одређеним идеалним деловима на парцели бр. ..., на површини од 1,86,78 ха, који им припада по основу наслеђа иза смрти правног претходника - ИИ, а који су КК, ЛЛ и ММ, сестре АА и ЉЉ, уговором о купопродаји отуђиле у корист туженог или да се обавезе тужени да им исплати противвредност наведене парцеле, према њиховим сувласничким уделима.

Побијаном одлуком тужбени захтев је одбијен у целости, као неоснован.

Врховни касациони суд није везан применом права и правном квалификацијом разлога на којој нижестепени суд заснива своју одлуку, па налази да тужбени захтев јесте неоснован, али из разлога што не постоји основ по коме тужиоци могу тражити утврђење права својине на наведеној парцели или исплату противвредности дела парцеле који би им припао по основу наслеђа иза пок ИИ, у односу на овде туженог ЗЗ.

Наиме, власништво КК, ЛЛ и ММ, на парцели бр. ..., утврђено је правноснажном пресудом, па је тужени основ за стицање права својине на наведеној парцели стекао закључењем појединачних уговора са КК, ЛЛ и ММ, о купопродаји њихових сувласничких удела (по1/3). Његово право својине је, након закључења ових уговора, утврђено и правноснажном судском одлуком, а ово своје право је и уписао у одговарајуће јавне књиге, чиме је, у складу са одредбом члана 33. Закона о основама својинско-правних односа ("Сл. лист СФРЈ" бр 6/80и 36/090, Сл.лист СРЈ" бр.29/96 и "Сл. Гласник РС 115/05), постао власник ове парцеле.

Околност што су и тужиља АА и њена сестра ЉЉ, такође законске наследнице иза оца, пок. ИИ и по том основу би имале право на наследни део на наведеној парцели, а што им је ускраћено из разлога што ни АА ни ЉЉ (односно њени правни следбеници) нису биле странке у поступку који је вођен пред Општинским судом у Новом Пазару, у коме је утврђено право сувласништава на по 1/3 идеалног дела ове працеле у корист остале три сестре, КК, ЛЛ и ММ, не представља основ за утврђење права својине или исплате противвредности њиховог сувласничког удела у односу на овде туженог, који је власник ове парцеле постао закључењем уговора о купопродаји са лицима чија је својина на парцели утврђена правноснажном судском одлуком. Ово из разлога што наведени уговори о купопродаји спорне парцеле, који представљају законити основ за стицање права својине туженог, нису ни поништени, нити је утврђена њихова ништавост. Власништво туженог утврђено је у судском поступку, па у таквој ситуацији тужени, као законити купац ове парцеле, није пасивно легитимисан ни да трпи утврђење права својине тужилаца на делу парцеле који би представљао њихов наследни део, који би им припао по основу наслеђа иза пок. ИИ, нити да им исплати противвредност тог дела, већ су тужиоци такав захтев (исплату противвредности њиховог сувласничког удела) могли поставити једино у односу на лица у чију корист је, по основу наслеђа иза пок. ИИ, утврђено право својине на овој парцели, а којима је припао и наследни део тужилаца у овој правној ствари.

Истицање тужилаца у току поступка, а и у ревизији, да је тужени био несавестан и приликом заступања КК, ЛЛ и ММ, у судском поступку ради утврђења њиховог сувласничког удела по основу наслеђа, као и приликом закључења купопродајних уговора, јер је знао да поред наведене три постоје још две сестре које су законски наследнице ИИ, није од утицаја на одлуку у овој правној ствари, управо из разлога што предмет тужбеног захтева није поништај уговора о купопродаји, већ утврђење својине по основу наслеђа.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком правилно тужбени захтев одбијен, као неоснован, па је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић